

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Marian Alexa împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului
Justiției al Republicii Moldova

(repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere
contravențională)

împotriva deciziei din 5 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

Dosarul nr. 2ra-71/26

PIGD Nr. 2-24067114-01-2ra-04022026

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Guzun)
Curtea de Apel Centru (jud. V. Arhip, D. Corlăteanu, N. Ghedrovici)

2 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Elena Croitor,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 18 iunie 2024, Marian Alexa a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, prin hotărârea din 3 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă contestația sa împotriva deciziei agentului constator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției din 20 martie 2022, fiind anulate procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI05 490951 și decizia de sancționare prin care i-a fost aplicată amendă în mărime de 30 de unități convenționale și 3 puncte de penalizare pentru pretinsa comitere a contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional. Procesul contravențional a fost încetat din motivul lipsei faptei contravenționale.

3. Hotărârea primei instanțe a fost menținută prin decizia din 3 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, devenind irevocabilă.

4. Reclamantul a susținut că tragerea ilegală la răspundere contravențională i-a cauzat prejudicii, fiind întrunite condițiile răspunderii statului prevăzute de Legea nr. 1545/1998 și de Codul civil.

5. La 6 martie 2025, Marian Alexa și-a concretizat pretențiile, solicitând încasarea, în mod solidar, de la Inspectoratul General al Poliției și Statul Republica Moldova, reprezentat de Ministerul Justiției, a prejudiciului moral în cuantum de 3 000 de lei, a prejudiciului material reprezentând cheltuielile de asistență juridică suportate în cadrul procesului contravențional în cuantum de 5 000 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în prezenta cauză în cuantum de 5 000 de lei și a taxei de timbru în sumă de 200 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea din 7 mai 2025, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, a admis parțial acțiunea. S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției, în beneficiul lui Marian Alexa, 2 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională, precum și 3 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 200 de lei cu titlu de taxă de timbru. În rest, pretențiile reclamantului au fost respinse ca neîntemeiate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 8 mai 2025, Inspectoratul General al Poliției a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 7 mai 2025, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

8. La 23 octombrie 2025, Marian Alexa, reprezentat de avocata Natalia Vladimirov, a depus referință la cererea de apel, solicitând respingerea apelului, menținerea hotărârii primei instanțe și încasarea de la Inspectoratul General al Poliției a cheltuielilor de asistență juridică suportate în instanța de apel, în cuantum de 3 000 de lei.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

9. Prin decizia din 5 noiembrie 2025, Curtea de Apel Centru a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 7 mai 2025. S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției, în beneficiul lui Marian Alexa, 3 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în instanța de apel.

10. Instanța de apel a reținut că prima instanță a elucidat și constatat corect circumstanțele cauzei, a verificat și apreciat obiectiv probele prezente la materialele cauzei și a stabilit corect circumstanțele de fapt, aplicând legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

11. Din materialele cauzei, instanța de apel a constatat că, la 20 martie 2022, agentul constator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Eugeniu Vicol, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 490951, prin care Marian Alexa a fost sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 3 martie 2023, procesul-verbal și decizia de sancționare au fost anulate, iar procesul contravențional a fost încetat din motivul lipsei faptei contravenționale. Hotărârea a fost menținută prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 3 octombrie 2023.

12. Instanța de apel a apreciat că anularea, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, a procesului-verbal și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei, justifică dreptul lui Marian Alexa la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea neîntemeiată la răspundere contravențională.

13. Instanța de apel a respins argumentul Inspectoratului General al Poliției privind lipsa unei constatări exprese a caracterului ilicit al acțiunilor agentului constatatator, reținând că anularea actelor contravenționale pentru lipsa faptei imputate este suficientă pentru angajarea mecanismului reparator, nefiind necesară constatarea vinovăției personale a agentului constatatator.

14. Totodată, instanța de apel a reținut că dreptul la repararea prejudiciului patrimonial și nepatrimonial rezultă din dispozițiile Codului civil, ale Codului contravențional și ale Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, iar dreptul la o acțiune civilă în repararea prejudiciului nu este exclus prin reglementările referitoare la compensarea cheltuielilor suportate în cadrul procesului contravențional.

15. Referitor la prejudiciul moral, instanța de apel a considerat justificată concluzia primei instanțe privind încasarea de la Inspectoratul General al Poliției a sumei de 2 000 de lei, apreciind acest quantum drept echitabil și proporțional cu circumstanțele cauzei, durata procedurii contravenționale și natura consecințelor suportate de reclamant.

16. Cu privire la prejudiciul material, instanța de apel a constatat că Marian Alexa a făcut dovada achitării sumei de 5 000 de lei pentru serviciile de asistență juridică prestate în cadrul procesului contravențional, conform ordinului de plată nr. 17352136 din 13 iunie 2024, cheltuieli aflate în legătură directă cu procedura contravențională și susceptibile de reparare potrivit art. 7 lit. e) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998.

17. Instanța de apel a menținut și soluția privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în prima instanță, în quantum de 3 000 de lei, constatând că acestea au fost confirmate prin ordinul de plată nr. 17352132 din 13 iunie 2024 și întrunesc criteriile de realitate, necesitate și rezonabilitate prevăzute de art. 96 din Codul de procedură civilă.

18. Referitor la calitatea procesuală pasivă, instanța de apel a reținut că prejudiciul cauzat prin aplicarea unei sancțiuni contravenționale de către agentul constatatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică urmează a fi reparat de Inspectoratul General al Poliției, motiv pentru care nu erau întrunite condițiile răspunderii solidare a Ministerului Justiției.

19. De asemenea, instanța de apel a admis cererea lui Marian Alexa privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în apel, în quantum de 3

000 de lei, constatând că acestea au fost confirmate prin ordinul de plată nr. 37693894 din 24 octombrie 2025 și sunt reale, necesare și rezonabile.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 27 ianuarie 2026, Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 5 noiembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 7 mai 2025, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

21. În motivarea recursului, recurentul a susținut că instanțele ierarhic inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele relevante ale cauzei, nu au apreciat complet și obiectiv probele administrate și au aplicat eronat normele de drept material și procedural incidente.

22. Recurentul a invocat a invocat că întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii de către agentul constator au reprezentat acte îndeplinite în exercitarea atribuțiilor legale, iar anularea ulterioară a procesului-verbal și a deciziei de sancționare nu echivalează, prin ea însăși, cu constatarea caracterului ilicit al acțiunilor agentului constator.

23. Recurentul a susținut că, potrivit art. 383 alin. (3) și art. 384 alin. (3¹) din Codul contravențional, dreptul la despăgubiri presupune existența unei hotărâri definitive prin care persoana să fie declarată nevinovată ori prin care să fie constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau inacțiunilor autorității competente. În speță, asemenea constatări nu ar exista, procesul contravențional fiind încetat pentru lipsa faptei contravenționale.

24. De asemenea, recurentul a invocat inaplicabilitatea Legii nr. 1545/1998, susținând că pentru angajarea răspunderii este necesară întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de art. 3 și art. 6 din această lege, condiții care, nu sunt întrunite în prezenta cauză. A mai susținut că reclamantul nu a demonstrat existența unei fapte ilicite imputabile instituției, a prejudiciului și a legăturii de cauzalitate dintre acțiunile agentului constator și prejudiciul pretins, iar simpla anulare a actului contravențional nu poate constitui un temei suficient pentru angajarea răspunderii civile.

25. Cu referire la calitatea procesuală pasivă, recurentul a invocat că agentul constator acționează independent în exercitarea atribuțiilor sale și că Inspectoratul General al Poliției nu poate răspunde automat pentru actele acestuia. Totodată, a făcut trimitere la art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998, susținând că, în cazurile prevăzute de lege, repararea prejudiciului se efectuează din contul bugetului de stat.

26. Referitor la prejudiciul moral și cheltuielile de asistență juridică, recurentul a susținut că pretențiile respective sunt neîntemeiate, nefiind demonstrate prin probe pertinente și concludente. Totodată, a invocat că reclamantul urma să solicite repararea prejudiciului în cadrul procesului contravențional, iar nevalorificarea acestui drept nu poate fi imputată autorității publice.

27. În susținerea poziției sale, recurentul a făcut trimitere la practica Curții Supreme de Justiție în cauze cu obiect similar, apreciind că aceasta confirmă necesitatea constatării exprese a caracterului ilicit al acțiunilor autorității și a întrunirii cumulative a condițiilor legale pentru repararea prejudiciului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

29. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

30. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

31. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

32. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 5 noiembrie 2025.

34. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 17 decembrie 2025 (f.d. 132). Prin urmare, recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției la 27 ianuarie 2026 se consideră depus în termenul legal.

35. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

37. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare substanțială.

38. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

39. Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

40. Potrivit art. 442 din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii contestate în limitele invocate în recurs, prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432.

41. Completul de judecată aderă la concluziile instanței de apel, potrivit cărora anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale,

justifică dreptul lui Marian Alexa la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea neîntemeiată la răspundere contravențională. Instanța de apel a constatat, în mod întemeiat, că prejudiciul material reprezentat de cheltuielile de asistență juridică suportate în procesul contravențional a fost confirmat prin înscrisurile anexate la materialele cauzei.

42. Argumentul recurentului privind lipsa unei constatări exprese a caracterului ilicit al acțiunilor agentului constatator nu este de natură să infirme concluziile instanței de apel. Or, aceasta a examinat argumentul respectiv și a reținut că anularea, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, a procesului-verbal și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei, constituie un temei suficient pentru angajarea mecanismului reparator.

43. Argumentele privind lipsa calității procesuale pasive a Inspectoratului General al Poliției nu sunt susceptibile să determine o altă soluție. Instanța de apel a stabilit că sancțiunea contravențională a fost aplicată de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției și a motivat corespunzător concluzia privind obligația acestei autorități de a repara prejudiciul cauzat. Prin urmare, recursul reia, în esență, obiecții deja analizate în apel, fără a evidenția un element care să afecteze raționamentul deciziei recurate.

44. Pentru motivele descrise, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

45. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Elena Croitor

Gheorghe Stratulat